

Thai A: literature – Standard level – Paper 1
Thaï A : littérature – Niveau moyen – Épreuve 1
Tailandés A: literatura – Nivel medio – Prueba 1

Wednesday 10 May 2017 (afternoon)

Mercredi 10 mai 2017 (après-midi)

Miércoles 10 de mayo de 2017 (tarde)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

Instructions to candidates

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a guided literary analysis on one passage only. In your answer you must address both of the guiding questions provided.
- The maximum mark for this examination paper is **[20 marks]**.

Instructions destinées aux candidats

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez une analyse littéraire dirigée d'un seul des passages. Les deux questions d'orientation fournies doivent être traitées dans votre réponse.
- Le nombre maximum de points pour cette épreuve d'examen est de **[20 points]**.

Instrucciones para los alumnos

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un análisis literario guiado sobre un solo pasaje. Debe abordar las dos preguntas de orientación en su respuesta.
- La puntuación máxima para esta prueba de examen es **[20 puntos]**.

จงเขียนบทวิเคราะห์วรรณกรรมตามคำถามชี้แนะจากข้อความที่ตัดมาเพียงข้อเดียวเท่านั้น บทวิเคราะห์ของท่านจะต้องตอบคำถามชี้แนะทั้งสองข้อที่ให้มีมา

1.

[สมชายเป็นหนุ่มคนใต้ที่เพิ่งได้งานทำในบริษัทแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ]

สมชายเป็นคนพูดเสียงดังฟังชัด ปากนั้นสะตุงและเอามือทาบอก เมื่อสมชายร้องเรียก เขาลุกขึ้นอย่างกระตือรือร้น และก้มมือให้หญิงวัยกลางคนมานั่งแทนที่เขา ทุกคนในขบวนรถไฟฟ้าหันมามองเขาแบบประหลาดๆ อยู่ยอึดใจหนึ่งพร้อมกับยิ้มน้อยๆ ก่อนที่จะหันกลับไปก้มมองหน้าจอมือถือของตัวเอง

5 เหมือนเดิม ครั้งหนึ่งสมชายพูดเสียงดังตามแบบฉบับของเขา และเดินแหวกทางไปพาคนแก่คนหนึ่งมานั่งแทนที่ตัวเอง ในช่วงที่รถไฟฟ้าแน่นที่สุด พร้อมกับร้องเตือนคนอื่นๆ ว่าอย่านั่งในที่ของเขานะ เขาจะลุกให้หญิงชราคนนั้น สายตาทุกคู่มองเขา แววดตาของคนพวกนั้นมีแค่ความประหลาดใจปนขบขัน

สมชายสร้างรอยยิ้มและเสียงหัวเราะให้เกิดขึ้นในสำนักงานของพวกเราได้เสมอ เด็กใหม่ย่อมถูกแกล้งถูกรับน้องเป็นธรรมดา ด้วยความที่สมชายจะยิ้มรับและไม่เคยนึกโกรธหรือเอาคืนพวกเรา ทำให้หลายๆ

10 อย่างเกินเลยไปมาก ไม่ว่าจะเป็นเกลือในกาแฟ น้ำปลาในกาแฟ การนัดสมชายไปรอกินข้าวแล้วไม่ไปและตัดการติดต่อทั้งหมด สมชายผู้ไม่เคยมาสายในการนัดหมายไปนั่งรอพวกเราจนไม่ได้กินข้าวกลางวัน

“พวกพี่แกล้งผมอีกแล้วนะครับ” ตรง ร.เรือ หรือคำควบกล้า สมชายจะกระดกรั้วลิ้นอย่างชัดเจนเกินไปเสมอ เขาพูดด้วยรอยยิ้ม ยิ้มที่ผมคิดว่าเป็นยิ้มจริงๆ ไม่ได้แกล้งทำ

มีครั้งเดียวที่สีหน้าของเขาเปลี่ยนไปเมื่อโดนแกล้ง รอยยิ้มของเขาดูฝืดฝืนและมีบางอย่างที่แตกต่าง

15 จากที่เคย

ดอกชบาสีแดงสดดอกใหญ่ดูกว้างไว้พร้อมกับการดูรูปหัวใจสีชมพูบนโต๊ะทำงานของสมชาย ด้านในการ์ดเป็นคำสารภาพรักจากผู้ไม่ประสงค์ออกนาม

“สมชายจ๊ะ เราแอบมองเธอมาตลอด เราเห็นดอกไม้ดอกนี้แล้วอดคิดถึงเธอไม่ได้ ไม่มีใครคู่ควรกับดอกไม้งามดอกนี้เท่ากับเธออีกแล้ว”

20 ผมนั่งอยู่ใกล้ที่สุด มองเห็นสีหน้าของเขาในขณะนั้นอย่างชัดเจน ทุกคนที่สร้างทำเป็นทำงานและแอบดูอยู่ไม่คาดคิดถึงสิ่งที่เขาทำ สมชายหยิบดอกชบาสีแดงดอกนั้นเอามาทัดหูไว้ แล้วยิ้ม เป็นครั้งแรกที่ผมเห็นสิ่งอื่นแทรกมาในรอยยิ้มของเขา

หลายคนชอบใจ แกล้งเดินมาทักว่าดอกไม้สวยดี หลายคนให้ฉายาเขาใหม่ว่าไอ้เงาะ ไอ้เงาะของทุกคนที่ดอกไม้ดอกนั้นตลอดเวลาที่ทำงานวันนั้น แม้แต่หัวหน้าเองยังชอบใจ ชมดอกชบาว่าสวยดี สมชายยิ้ม

25 รับคำชมของเธอ ...ผมคิดว่าสมชายจำลายมือของหัวหน้าได้

วันนั้นในไซเซี่ยลเน็ตเวิร์กมีเรื่องฮือฮา มีคนแชร์รูปผู้ชายตัวดำคนหนึ่งตัดดอกชบาสีแดงขึ้นรถไฟฟ้างามยังมีน้ำใจลุกให้คนชราที่นั่งอีกด้วย

ถัดจากวันนั้นเป็นต้นมา สมชายตัดดอกชบาทำงานทุกวัน และตั้งแต่นั้นเองที่ผมเลี้ยงที่จะกลับบ้านพร้อมกับเขา จากตอนแรกที่คิดว่าเขาแค่ประหลาดๆ หลายคนในสำนักงานบอกว่าเขาบ้าไปแล้วจริงๆ

30 แต่ทุกคนก็ไม่มีใครห้ามเขา

หัวหน้าที่เป็นต้นคิดเรื่องดอกชบาไปประชุมต่างจังหวัดหลายวัน ...กว่าเธอจะกลับมาสมชายก็ตายไปแล้ว

งานศพสมชายมีคนมาไม่มาก นอกจากพวกเราในสำนักงานก็มีญาติอีกไม่กี่คน ผมยืนมองรูปสมชาย ยิ้มกว้างที่หน้าโลง มันเป็นรอยยิ้มที่ดูแสนเซยแต่ปฏิเสธไม่ได้เลยว่าส่งความจริงใจออกมาอย่างเต็มที่

35 สมชายตายเพราะปีนขึ้นไปช่วยแมวจรที่ติดอยู่บนต้นไม้หน้าตึกสำนักงาน มันร้องหง่าวๆ อยู่หลาย ชั่วโมงก่อนที่สมชายจะตัดสินใจปีนขึ้นไปช่วยเหลือ

แล้วเขาก็ตกลงมา ...ตาย ง่ายๆ และดูไร้ค่าแบบนั้นเอง

แมวจรตัวดีวิ่งหนีหายไปไหนก็ไม่มีใครรู้ ดอกชบาสีแดงยังตกออยู่ตรงที่เกิดเหตุหลังจากเรานำเขาส่ง โรงพยาบาล ถ้าเป็นไปได้ผมอยากให้มีสมชายตายเพราะช่วยผู้หญิงจากโจร หรืออะไรที่ดูดีกว่านี้มากกว่า แต่

40 ความตายก็คือความตาย ไม่มีโอกาสให้เราได้เลือกหรือ

มีใครบางคนนำดอกชบาสีแดงมาวางไว้หน้าโลง พวกเขาคิดว่าสมชายชอบดอกชบาสีแดงจริงๆ อาจจะมีผมเพียงคนเดียวที่คิดว่ามันเป็นการประท้วงในแบบของสมชาย

“กลับไปก่อนเลย ไม่ต้องรอ ถามจริงๆ เถอะมีงักตัดดอกชบา ไปไหนมาไหน มึงไม่กลัวคนเขาหาว่าบ้า เหรอวะ”

45 “มันสวยไหมล่ะครับพี่”

“เออสวย แต่มันประหลาด”

“ประหลาดตรงไหนที่เราจะเอาสิ่งดีงามมาอวดคนอื่นล่ะครับ”

ความรู้สึกโหวงๆ ในท้องมันรบกวนผมเรื่อยมา ตั้งแต่วันที่สมชายตกลงมาจากต้นไม้จนถึงตอนนั้น

50 ขากลับจากงานศพของเขาผมนั่งเหม่อในรถไฟฟ้ามาตลอด เรื่องของสมชายวนเวียนอยู่ในหัว

สิ่งที่คนอื่นจดจำเขาได้ก็คือความแปลกของเขาและดอกไม้สีสดเท่านั้น จนกระทั่งมีหญิงสาวคนหนึ่ง หอบข้าวของพะรุงพะรังขึ้นมา เธอพึ่งหลังกับเสาเหล็กกลางคันรถ โภยเอาข้าวของเหน็บชอกรักแร้ไว้ข้าง คล้องกับแขนไว้บ้าง แล้วหยิบโทรศัพท์มือถือขึ้นมาดูเล่น

“น้องนี่ไหมครับ” ผมคิดว่าถ้าเป็นสมชายก็คงต้องลุกให้เธอนั่ง

เธอตุตใจเหมือนกับว่าเพิ่งสังเกตเห็นผมเป็นครั้งแรก เธอสายหัวปฏิเสธพร้อมกับหลบสายตาลง

55 เล่นโทรศัพท์ต่อ หลายคนหันมามองผมที่ยืนเก้ๆ กังๆ อยู่ ใหนๆ ก็ลุกขึ้นมาแล้วผมจึงเดินแก้ก๊อไปพึ่งเสา แถวๆ หน้าประตู แทนที่จะนั่งกลับลงไปเดิม

เธอยังแอบชำเลืองมองผมอีกครั้ง ในที่สุดเธอก็นั่งลงแทนที่ผมจนได้

ผมมองเงาที่สะท้อนจากกระจกประตูรถแล้วขยับดอกชบาสีแดงสดที่ทัดหูอยู่ให้เข้าที่ มันอาจจะดอกไม้ใหญ่ไปสักหน่อยสำหรับผม ผู้หญิงคนนั้นยังลอบมองผมอยู่อีกหลายครั้ง

60 การทำให้ได้แบบสมชายนั้นไม่ง่ายเลย

ต้นถอยหลัง, มติชนสุดสัปดาห์ (2015)

- (a) จงวิเคราะห์ความสำคัญของการเล่าเรื่องด้วยสรรพนามบุรุษที่หนึ่ง และแจกแจงบทบาทของผู้เล่าเรื่องว่า มีความสำคัญต่อความหมายโดยรวมของข้อความที่คัดมานี้อย่างไรบ้าง
- (b) จงอภิปรายการใช้กลวิธีทางวรรณศิลป์ต่างๆของผู้แต่ง อาทิ สัญลักษณ์, โครงสร้าง ฯลฯ เพื่อสนับสนุนเนื้อหาสำคัญที่ผู้แต่งต้องการนำเสนอในเรื่อง

2.

ปีศาจสันต์

เราจากกันวันนั้นยังจำ	
จากกันวันฝนพรหมพรา	พรางม่านกรรมคัล้าครี้มคลุมเวร
ลมครางฝนครวญ	ไพรสั่นชวรวนระเนน
ความกตตันชั้นเดน	เหมือนจะเค้นฆ่าตาย

5 เราจากกันวันนั้นนานมา
 แต่เมื่อวสันต์ลีลา ฤาสร้างซาฝนฟ้าพุ่มฟาย
 ฤดูฤดูมันไม่มีวันคืนวาย มันสาปใจสาปกาย
 เหมือนมนต์ร้ายพรายผี

10 ผิวสันต์มันหลอกมันหลอน
 ปีศาจสันต์วันก่อน ยังสังวรณเวรนี้
 ฟังโถฟัง ฟังฝนตกช
 เหมือนนรกตกตีย้ำยี้ใจตรม

15 ไปจากไปไปแล้วไปเลย
 อย่างมาชวนชิตชวนเซย
 ปีศาจเอยร้างเลยอารมณ์
 ลมมาฝนมา จงอย่ามาพาระทม
 เพียงโศกทรมเศร้าชม ฉันทจะล้มตายแล้ว

ศรีสวัสดิ์ พิจิตรวรการ, รวมเพลงอมตะสุนทรภรณ์ (1969)

- (a) จงอภิปรายความสำคัญของชื่อบทกวีชิ้นนี้ และแจกแจงว่าชื่อของบทกวีนี้มีผลต่อความเข้าใจและการตีความบทกวีชิ้นนี้ของท่านอย่างไรบ้าง
- (b) จงวิเคราะห์กลวิธีการประพันธ์ อาทิ ภาษา, จินตภาพ (*imageries*), และเสียงที่กวีใช้เพื่อสร้างบรรยากาศและอารมณ์ความรู้สึกในบทกวีชิ้นนี้